

תא"ל שמואל גודר ז"ל

נשיא בית הדין הצבאי לערעורים 1969-1972

תא"ל שמואל גודר (גורודצקי) נולד בשנת 1917 במיקשביץ' (אז באימפריה הרוסית, היום בבלארוס) לבתיה ודוד. בשנת 1920 עבר מקום מגוריו לשליטת פולין. גודר היה פעיל בתנועת החלוץ וחבר בהכשרת ברוכוב. בשנת 1937 אסרו אותו שלטונות פולין בגין פעילות קומוניסטית. הוא השתחרר בשנת 1939 ושב להכשרה ליד ורשה, נמלט מן הגרמנים והגיע לאזור הרוסי.

בשנת 1940 גויס גודר לחיל התותחנים בצבא האדום והשתתף ב"מלחמת החורף" בחזית פינלנד. לאחר פלישת גרמניה לברית המועצות (ביוני 1941) השתתף גודר בהבקעת המצור על לנינגרד. בשנת 1944 עבר גודר לשרת בכוחות צבא פולין, בתפקיד סגן ראש מטה בחטיבת תותחנים. הוא השתתף בשחרור ורשה, בשחרור אזור לובלין (שם היה מחנה ההשמדה מיידאנק) ובכיבוש ברלין, פגש שורדי שואה וסייע להם.

על פעולותיו במלחמה זכה ב-22 אותות הצטיינות, בהם עיטור לנין - העיטור הגבוה ביותר בברית המועצות. בתום המלחמה השתחרר גודר בדרגת מְיוֹר (רס"ן).

לאחר המלחמה שימש גודר ראש מטה ביחידה שהייתה ממונה על שטחים כבושים בגרמניה. הוא סייע לארגון ה"הגנה" ולתנועת הבריחה של שורדי שואה לארץ ישראל. הוא עלה לארץ ישראל בסוף שנת 1947, ובתוך ימים אחדים ממועד עלייתו התבקש להקים את גדוד המרגמות הכבדות הראשון ב"הגנה", בהתבסס על ניסיונו.

תא"ל גודר ז"ל (משמאל) ותא"ל גביש ז"ל (מימין)

במלחמת העצמאות פיקד גודר על כוחות תותחנים בחזית הצפון. לאחר המלחמה פיקד על יחידת תותחנים בפיקוד המרכז. הוא סיים קורס מפקדי גדודים והועלה לדרגת סא"ל. בשנת 1950 התמנה למפקד חטיבת שריון והועלה לדרגת אל"ם.

בשנת 1955 יצא גודר לצרפת להשתלמות מתקדמת בתחום השריון. בשובו התמנה לסגן מפקד גיסות השריון ואחר כך למפקד חטיבת עודד ולמפקד חטיבת המילואים הראל, ובתפקיד זה שימש במהלך מבצע סיני. לאחר המלחמה עבר לפקד על עוצבת אגרוף ורומח, חטיבת מילואים.

בשנת 1960 התמנה למפקד ההגנה המרחבית (הגמ"ר) בפיקוד המרכז. בשנת 1964 התמנה לראש יחידת ההגנה האזרחית (הג"א) ושימש בתפקיד זה במלחמת ששת הימים.

בשנת 1969 התמנה גודר לנשיא בית הדין הצבאי לערעורים והועלה לדרגת תא"ל. הוא כיהן בתפקיד זה עד לשנת 1972. הוא השתחרר מצה"ל בשנת 1974.

שמואל גודר נישא לוויקי, ונולדו להם שני ילדים. תא"ל גודר נפטר בשנת 1989.